

„Rády se s tebou zase setkáváme,“ spustila fialová lama. Seděly u stolu v kavárně bok po boku, všechny čtyři lamy. A před nimi jako u výslechu seděl někdo, komu ještě nedávno chtěly zakroutit krkem. Papoušek Vláda.

„Ty plakáty už jsem všechny sundal,“ koktal papoušek. „Já-já... nemůžu si dovolit už žádný skandál! Omlouvám se vám! Už jsem to říkal i pro noviny a televizi, co víc ještě chcete?“

„Zničil jsi ty plakáty?“ ptala se oranžová lama.

„Ne, jsou někde v krabicích. Ale jestli chcete, můžu je klidně spálit! Prosím vás...“

Modrá lama jej gestem umlčela. „Ne, tohle nedělej. V žádném případě!“

Papoušek se na ni nechápavě podíval.

„Odpověz nám na pár otázek,“ pokračovala fialová lama. „Otázka první. Jaký máš postoj k mokřadu?“

Papoušek se díval z lamy na lamu. „Co to má znamenat?“

„Tady se ptáme my! Odpovídej!“

„Mokřad mám rád. Sám ho často navštěvuju.“

„Jaké bys tam chtěl dělat po volbách změny?“

Papoušek Vláda vrtěl hlavou. „Nic mě nenapadá.“

„To je správná odpověď,“ usmály se lamy a něco si psaly do notýsku. Papoušek třeštil oči.

„Další otázka. Chceš tady nechat kácet stromy?“

„Proč bych to dělal? Stromy tady potřebujeme. Já i další zvířátka.“

„Zajímavé, zajímavé,“ důležitě řekla oranžová lama a ukousla velkého jablka. Papoušek se zavrtěl v židli.

Následovalo několik dalších otázek. Lamy na sebe mrkaly, dělaly si zápisy v notýsku, důležitě se drbaly na bradě. Vláda jako by se v židli stále zmenšoval. Co se to sakra děje?

Nakonec modrá lama sklapla notýsek. „Tak to bychom měli! Ty plakáty hezky vyndej z krabic a vylep je na původní místa.“

Papoušek se rozhlížel kolem dokola. „Je tady nějaká skrytá kamera?“

„Skrytá tady není. Bude tady ale přiznaná kamera,“ řekla fialová lama a pokynula na zelenou. Ta vytáhla mobil s kamerou. Papouškovi spadla brada.

„Teď budeme točit předvolební reelsko,“ řekla papouškovi fialová lama. „Připrav se. Na kameru řekneš to nejlepší ze svého programu. Já si zatím vyčistím zuby. Ať váš grafik nemá tolik práce.“